

Німеччина



Німецьке «економічне диво»

«Нова східна політика» ФРН У перші роки урядування Аденауера було проведено економічні реформи, результатом яких стало стрімке зростання приросту промислової продукції (9,6% на рік), зростання обсягу виробництва у чотири рази до 1965 року. Такі темпи розвитку отримали назву німецьке «економічне диво» - Німеччина вийшла на одне з перших місць у світі. Автори реформ - канцлер ФРН Аденауер і міністр економіки Л. Ерхард, який став у 1963 р. другим канцлером Західної Німеччини.



Канцлер Аденауер



Міністр економіки Л. Ерхард

“ ЕКОНОМІЧНЕ ДИВО ”

- *Закупівля ліцензій, патентів, використання нових технологій;*
- *Відсутність значних військових витрат;*
- *Відносна дешевизна японської робочої сили;*
- *Кредити США , великі замовлення під час воєн США в Кореї і В'єтнамі;*
- *Зниження цін на світових ринках на сировину і паливо .*



ФРН: “Економічне диво”

Німецьке економічне диво — термін, що використовується на позначення вражаючих темпів економічного та соціального розвитку Німеччини у 1950-і — 1960-і роки 20 століття.

Причини:

- ▶ виробництво відроджувалося на новій технічній основі;
- ▶ розвивалися новітні галузі (електроніка, нафтохімія);
- ▶ раціонально використовувалися допомога за «планом Маршалла», кошти з державного бюджету, що виділялися для інвестування економіки, самофінансування підприємств;
- ▶ Дешевизна робочої сили, її великий резерв
- ▶ Увага до малого та середнього бізнесу, охорона інтересів прив.власників з боку держави;

Людвіг Ерхард добився ухвалення антимонопольного господарства, розробив і реалізував доктрину “соціального ринкового господарства”:

- приватна власність на засоби підприємства
- самостійність бізнесу
- створення умов для вільної конкуренції з боку держави
- відмова від централізованого планування

Наприкінці 50-х років ситуація в ФРН характеризувалася загальним економічним піднесенням, динамізмом і стабільністю. В 1951—1955 рр. середньорічний приріст промислової продукції становив 12,3 %, в 1961—1965 рр. — 5,4 %. Маючи потужну економіку, ФРН увійшла до «Спільного ринку» (1958), де її частка становила 44 % усього виробництва ЄЕС. Вона займала друге місце у світі за обсягом експорту та валюти золотих запасів, а вивіз капіталу з 1955 по 1967 р. збільшився у 30 разів

Бисмарк добился объединения Германии!

В неё вошли: 22 монархии

(сохранив автономию)

и 3 вольных города

(Гамбург, Бремен, Любек)



Пруссия составляла 2/3 территории (население – 60%)



Это обеспечивало руководящую роль в империи

Причины объединения

- Буржуазия нуждалась в единых рынках сбыта, ей мешали феодальные границы и сословная структура общества.
- Развитие парламентаризма и общественной мысли в Европе.





РАСКОЛ ГЕРМАНИИ



Разделенная
Европа

Раздел Европы привел к расколу Германии.

В 1948 г. на Западную Германию был распространен план Маршалла. В 1948 г. там была проведена денежная реформа. Старые деньги хлынули на Восток.

СССР в ответ закрыл границы. Сталин попытался установить контроль над Западным Берлином, но США наладили «воздушный мост».

1949 – 1990 г.г. - РАСКОЛ ГЕРМАНИИ

Два германских государства представляли две социально-экономические и политические системы: социалистическая в ГДР и капиталистическая в ФРГ



ФРГ

Федеративной
Республики
Германии .

ГДР

Германской
Демократической
Республики .







FREEDOM